

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/42/EY,
annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001,
tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 21 päivänä maaliskuuta 2001 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 174 artiklassa määrätään, että yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan muun ohella ympäristön laadun säilyttämiseen, suojeluun ja parantamiseen, ihmisten terveyden suojeluun sekä luonnonvarojen harkittuun ja järkevään käyttöön ja että se perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen. Perustamissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi.

(2) Viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa ”Kohti kestävä kehitystä, Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskeva poliittinen toimintaohjelma” ⁽⁵⁾, jota on täydennetty sen tarkistuksesta tehdyllä neuvoston päätöksellä N:o 2179/98/EY ⁽⁶⁾, korostetaan suunnitelmien ja ohjelmien todennäköisten ympäristövaikutusten arvioinnin merkitystä.

(3) Biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa edellytetään, että kukin sopimuspuoli sisällyttää biologisen monimuotoisuuden suojelun ja kestävä käytön mahdollisimman hyvin ja asianmukaisesti yhteiskunnan eri sektoreiden sisäisiin ja niiden välisiin asiaankuuluviin suunnitelmiin ja ohjelmiin.

(4) Ympäristövaikutusten arviointi on tärkeä keino, jolla voidaan sisällyttää ympäristönäkökohtia tiettyjen sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia jäsenvaltioissa, koska sillä varmistetaan, että tällaiset suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisen aiheuttamat vaikutukset otetaan huomioon niiden valmistelun kuluessa ja ennen niiden hyväksymistä.

(5) Ympäristöarviointimenettelyjen käytön suunnitelma- ja ohjelmatasolla olisi hyödytettävä yrityksiä tarjoamalla yhtenäisemmät toimintapuitteet siten, että päätöksenteossa otetaan huomioon asiaan liittyvä ympäristöä koskeva tieto. Kun päätöksiä tehtäessä otetaan huomioon useampia tekijöitä, olisi kestävämpien ja tehokkaampien ratkaisujen löydettävä helpommin.

(6) Jäsenvaltioissa käytössä oleviin erilaisiin ympäristöarviointijärjestelmiin olisi sisällyttävä korkeatasoisen ympäristönsuojelun varmistamista varten tarvittavat yhteiset menettelyä koskevat vaatimukset.

(7) Valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa, joka koskee sekä jäsenvaltioita että muita valtioita, kehoitetaan sopimuspuolia soveltamaan sen periaatteita myös ohjelmiin ja suunnitelmiin. Sofiassa 26—27 päivänä helmikuuta 2001 järjestetyssä yleissopimuksen osapuolten toisessa kokouksessa päätettiin laatia oikeudellisesti velvoittava, strategista ympäristöarviointia koskeva pöytäkirja, joka täydentäisi nykyisiä rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevia määräyksiä ja joka on tarkoitus hyväksyä viidennen ”Environment for Europe” -ministerikonferenssin yhteydessä toukokuussa 2003 Kiovassa, Ukrainassa pidettäväksi suunnitellussa yleissopimuksen osapuolten ylimääräisessä kokouksessa. Yhteisössä käytössä olevien suunnitelmien ja ohjelmien ympäristöarviointijärjestelmien olisi varmistettava, että valtioiden välillä käydään riittävästi neuvotteluja, jos yhdessä jäsenvaltiossa valmistellaan olevan suunnitelman tai ohjelman toteuttaminen aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden olisi toimitettava toisilleen vastavuoroisesti ja tasapuolisesti asianmukaisissa oikeudellisissa puitteissa tiedot suunnitelmista ja ohjelmista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia muissa valtioissa.

⁽¹⁾ EYVL C 129, 25.4.1997, s. 14 ja EYVL C 83, 25.3.1999, s. 13.

⁽²⁾ EYVL C 287, 22.9.1997, s. 101.

⁽³⁾ EYVL C 64, 27.2.1998, s. 63 ja EYVL C 374, 23.12.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. lokakuuta 1998 (EYVL C 341, 9.11.1998, s. 18) ja vahvistettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, s. 76), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2000 (EYVL C 137, 16.5.2000, s. 11), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 6. syyskuuta 2000 (EYVL C 135, 7.5.2001, s. 155). Euroopan parlamentin päätös, tehty 31. toukokuuta 2001, neuvoston päätös, tehty 5. kesäkuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1.

- (8) Tämän vuoksi tarvitaan yhteisön toimia sellaisten vähimmäistasoa olevien puitteiden säätämiseksi ympäristöarviointia varten, jossa vahvistetaan ympäristöarviointijärjestelmän yleiset periaatteet ja jätetään yksityiskohdat jäsenvaltioiden toimivaltaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Yhteisön toimet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen perustamissopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (9) Tämä direktiivi koskee menettelytapaa, ja sen vaatimukset olisi joko sisällytettävä jäsenvaltioiden nykyisiin menettelyihin tai otettava osaksi varta vasten perustettavia menettelyjä. Jäsenvaltioiden olisi kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi otettava asianmukaisesti huomioon, että arvioinnit tehdään eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuuden eri tasoilla.
- (10) Suunnitelmilla ja ohjelmilla, joita valmistellaan eri aloja varten ja joissa vahvistetaan puitteet sellaisten tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, jotka on lueteltu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteessä I ja II, sekä suunnitelmilla ja ohjelmilla, joiden on määriteltävä edellyttävän luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ mukaista arviointia, on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja sen vuoksi niistä olisi yleensä tehtävä järjestelmällinen ympäristöarviointi. Jos näissä suunnitelmissa ja ohjelmissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla tai jos niillä tehdään suunnitelmiin ja ohjelmiin vähäisiä muutoksia, arviointi olisi tehtävä vain, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että suunnitelmilla ja ohjelmilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (11) Muilla suunnitelmilla ja ohjelmilla, joissa vahvistetaan puitteet tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, ei aina ehkä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia, joten niistä olisi tehtävä ympäristöarviointi vain, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että niillä on todennäköisesti tällaisia vaikutuksia.
- (12) Kun jäsenvaltiot tekevät tällaisia määrittelyjä, niiden olisi otettava huomioon tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat arviointiperusteet.
- (13) Jotkut suunnitelmat ja ohjelmat eivät erityispiirteittensä vuoksi kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (14) Jos tässä direktiivissä vaaditaan ympäristöarvioinnin tekemistä, olisi laadittava ympäristöselostus, joka sisältää tässä direktiivissä säädetyt asian kannalta merkitykselliset tiedot, ja jossa osoitetaan, kuvataan ja arvioidaan ohjelman tai suunnitelman toteuttamisen todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset sekä kohtuulliset vaihtoehdot, ottaen huomioon suunnitelman tai ohjelman tavoitteet ja maantieteellinen olottuvuus. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kaikista toteuttamistaan toimenpiteistä, jotka koskevat ympäristöselostusten laatua.
- (15) Päätöksenteon avoimuuden edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että arviointia varten toimitetut tiedot ovat kattavat ja luotettavat, on tarpeen säätää, että asianomaisia ympäristöstä vastaavia viranomaisia ja yleisöä kuullaan suunnitelmien ja ohjelmien arvioinnin kuluessa, ja että näille annetaan riittävä aika tulla kuulluksi ja esittää mielipiteensä.
- (16) Jos yhdessä jäsenvaltiossa valmistellun suunnitelman tai ohjelman toteuttaminen aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia muissa jäsenvaltioissa, olisi säädettävä neuvottelujen aloittamisesta kyseisten jäsenvaltioiden kesken ja siitä, että asianomaisille viranomaisille sekä yleisölle annetaan tietoja ja mahdollisuus ilmaista mielipiteensä.
- (17) Ympäristöselostus ja asianomaisten viranomaisten sekä yleisön esittämät mielipiteet samoin kuin valtioiden välisten neuvottelujen tulokset olisi otettava huomioon suunnitelmaa tai ohjelmaa valmisteltaessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun suunnitelma tai ohjelma hyväksytään, siitä ilmoitetaan asianomaisille viranomaisille sekä yleisölle, ja että nämä voivat saada siitä tietoja.
- (19) Jotta vältetään kaksinkertainen arviointityö, jäsenvaltiot voivat määrätä yhteensovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimukset, jos velvoite arvioida ympäristövaikutuksia johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta yhteisön lainsäädännöstä, kuten luonnonvaraisen lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetusta neuvoston direktiivistä 79/409/ETY⁽³⁾, direktiivistä 92/43/ETY tai yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2000/60/EY⁽⁴⁾.
- (20) Komission olisi laadittava kertomus tämän direktiivin soveltamisesta ja toimivuudesta ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja tämän jälkeen seitsemän vuoden välein. Ensimmäiseen kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi erityisesti siltä osin kuin on kyse mahdollisuudesta laajentaa tämän direktiivin soveltamisalaa muille alueille tai aloille ja muuntyyppisiin suunnitelmiin tai ohjelmiin, jotta ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset voidaan ottaa entistä paremmin huomioon sekä ottaen huomioon saadut kokemukset,

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42).

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se viimeksi muutettuna direktiivillä 97/49/EY (EYVL L 223, 13.8.1997, s. 9).

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tarkoituksena on taata korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja edistää ympäristönäkökohtien huomioon ottamista suunnitelmien ja ohjelmien valmistelussa ja hyväksymisessä kestäväen kehityksen edistämiseksi varmistamalla, että tietyistä suunnitelmista ja ohjelmista, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, tehdään ympäristöarviointi tämän direktiivin mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "suunnitelmilla ja ohjelmilla" sellaisia suunnitelmia ja ohjelmia, mukaan lukien Euroopan yhteisön yhteisrahoittamat suunnitelmat ja ohjelmat, sekä niitä koskevia muutoksia
 - jotka kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen valmistelee ja/tai hyväksyy tai jotka viranomainen valmistelee kansanedustuslaitoksen tai hallituksen hyväksyttäväksi lainsäädäntömenettelyllä, ja
 - joita lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset edellyttävät;
- b) "ympäristöarvioinnilla" 4—9 artiklan mukaista ympäristöselostuksen laatimista, kuulemisten järjestämistä, ympäristöselostuksen ja kuulemisten tulosten huomioon ottamista päätöksenteossa sekä päätöksestä tiedottamista;
- c) "ympäristöselostuksella" suunnitelmaa tai ohjelmaa koskeviin asiakirjoihin kuuluvaa osaa, joka sisältää 5 artiklassa ja liitteessä I vaaditut tiedot;
- d) "yleisöllä" yhtä tai useampaan luonnollista tai oikeushenkilöä sekä kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä.

3 artikla

Soveltamisala

1. Jäljempänä 4—9 artiklan mukainen ympäristöarviointi on tehtävä 2—4 kohdassa tarkoitetuista suunnitelmista ja ohjel-

mista, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, ympäristöarviointi on tehtävä kaikista suunnitelmista ja ohjelmista,

a) joita valmistellaan maa-, metsä- ja kalataloutta, energiaa, teollisuutta, liikennettä, jätehuoltoa, vesitaloutta, televiestintää, matkailua, kaavoitusta tai maankäyttöä varten ja joissa vahvistetaan puitteet direktiivin 85/337/ETY liitteessä I ja II lueteltujen tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, tai

b) joiden on katsottu edellyttävän direktiivin 92/43/ETY 6 tai 7 artiklan mukaista arviointia sen todennäköisen vaikutuksen johdosta, joka niillä on mainituissa artikloissa tarkoitetuilla alueilla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien, joissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla sekä 2 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien ja ohjelmien vähäisten muutosten osalta edellytetään ympäristöarviointia ainoastaan, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että niillä on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, onko sellaisilla muilla kuin 2 kohdassa tarkoitetuilla suunnitelmilla ja ohjelmilla, joilla vahvistetaan puitteet sellaisten tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätökselle, todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, onko edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuilla suunnitelmilla ja ohjelmilla todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, joko tapauskohtaisen tarkastelun perusteella tai määrittelemällä suunnitelma- ja ohjelmatyyppejä, taikka molempia keinoja yhdistelemällä. Jäsenvaltioiden on tätä varten otettava kaikissa tapauksissa huomioon liitteessä II vahvistetut asiaankuuluvat perusteet, jotta voidaan varmistaa, että suunnitelmat ja ohjelmat, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettussa tapauskohtaisessa tarkastelussa sekä suunnitelma- ja ohjelmatyyppien määrittelyssä on kuultava 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lopputulokset, joihin on 5 kohdan nojalla päädytty, ovat yleisön saatavilla, mukaan lukien perusteet, joiden vuoksi 4—9 artiklan mukaista ympäristöarviointia ei ole vaadittu.

8. Tämä direktiivi ei koske seuraavia suunnitelmia ja ohjelmia:

- yksinomaan maanpuolustusta tai siviilivalmiutta varten tehdyt suunnitelmat ja ohjelmat,
- rahoitus- tai talousarviosuunnitelmat ja -ohjelmat,

9. Tätä direktiiviä ei sovelleta suunnitelmiin ja ohjelmiin, joita yhteisrahoitetaan nyt käynnissä olevina ohjelmakausina ⁽¹⁾ neuvoston asetusten (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädetty ohjelmakausi on 2000—2006, ja asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetty ohjelmakaudet ovat 2000—2006 ja 2000—2007.

⁽²⁾ Rakennerrahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

4 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettu ympäristöarviointi on tehtävä suunnitelman tai ohjelman valmistelun kuluessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
2. Tämän direktiivin vaatimukset on joko sisällytettävä jäsenvaltioiden olemassa olevien suunnitelmien ja ohjelmien hyväksymismenettelyihin tai otettava osaksi tämän direktiivin noudattamiseksi perustettavia menettelyjä.
3. Suunnitelmien ja ohjelmien ollessa osa eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuutta jäsenvaltioiden on kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi otettava huomioon se, että arviointi tehdään tämän direktiivin mukaisesti kokonaisuuden eri tasoilla. Jäsenvaltioiden on muun muassa kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi sovellettava 5 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

5 artikla

Ympäristöselostus

1. Jos 3 artiklan 1 kohdan nojalla on tehtävä ympäristöarviointi, on laadittava ympäristöselostus, jossa osoitetaan, kuvataan ja arvioidaan suunnitelman tai ohjelman toteuttamisen todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset sekä suunnitelman tai ohjelman tavoitteet ja maantieteellinen ulottuvuus huomioon ottaen kohtuulliset vaihtoehdot. Tätä varten on annettava liitteessä I tarkoitettut tiedot.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti laaditussa ympäristöselostuksessa on oltava ne tiedot, joita kohtuudella voidaan vaatia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tiedot ja arviointimenetelmät, suunnitelman tai ohjelman sisältö ja yksityiskohtaisuus sekä se, missä vaiheessa se on päätöksentekomenettelyssä ja se, missä määrin tiettyjä asioita voidaan arvioida asianmukaisemmin tuon menettelyn eri vaiheissa, jotta vältetään kaksinkertainen arviointi.
3. Muilta päätöksentekotasoilta tai yhteisön muun lainsäädännön kautta saatuja asiaan vaikuttavia tietoja suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutuksista voidaan käyttää liitteessä I tarkoitettujen tietojen antamiseen.
4. Tämän direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia on kuultava, kun päätetään ympäristöselostuksessa annettavien tietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta.

6 artikla

Kuuleminen

1. Suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus on saatettava 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten sekä yleisön saataville.
2. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja 4 kohdassa tarkoitettulle yleisölle on annettava hyvissä ajoin todellinen mahdollisuus esittää asianmukaisen ajan kuluessa

mielipiteensä suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta sekä siihen liitetystä ympäristöselostuksesta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä ne asiassa kuultavat viranomaiset, joita suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisesta aiheutuvat ympäristövaikutukset todennäköisesti koskevat sen vuoksi, että ne vastaavat erityisesti ympäristöasioista.
4. Jäsenvaltioiden on määritettävä 2 kohdan soveltamista varten yleisö, mukaan lukien yleisö, joihin tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluva päätöksenteko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai joita se koskee, mukaan lukien asiaankuuluvat valtioista riippumattomat järjestöt, kuten ympäristönsuojelua edistävät tai muut kyseeseen tulevat järjestöt.
5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä viranomaisille ja yleisölle tiedottamista ja näiden kuulemista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

7 artikla

Valtioiden väliset neuvottelut

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että sen aluetta koskevan, valmisteilla olevan suunnitelman tai ohjelman toteuttamisella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, jolle todennäköisesti aiheutuu merkittäviä ympäristövaikutuksia, sitä pyytää, on sen jäsenvaltion, jonka alueella suunnitelma tai ohjelma on valmisteilla, toimitettava tälle toiselle jäsenvaltiolle jäljennös suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta ja asiaankuuluvasta ympäristöselostuksesta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
2. Jos jäsenvaltiolle on 1 kohdan mukaisesti lähetetty jäljennös suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta sekä ympäristöselostuksesta, sen on ilmoitettava toiselle jäsenvaltiolle, haluaako se neuvotella asiasta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista. Jos se ilmoittaa haluavansa neuvotella asiasta, asianomaisten jäsenvaltioiden on aloitettava neuvottelut suunnitelman tai ohjelman toteuttamisen aiheuttamista todennäköisistä rajat ylittävistä ympäristövaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä.

Jos tällaisia neuvotteluja käydään, asianomaisten jäsenvaltioiden on sovittava yksityiskohtaisista järjestelyistä sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulle yleisölle siinä jäsenvaltiossa, johon kohdistuu todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ilmoitetaan asiasta ja annetaan tilaisuus esittää mielipiteensä kohtuullisessa ajassa.

3. Jos jäsenvaltioiden on aloitettava neuvottelut tämän artiklan mukaisesti, niiden on neuvottelujen alkaessa sovittava kohtuullisesta neuvotteluaikataulusta.

8 artikla

Päätöksenteko

Tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus, 6 artiklan mukaisesti esitetyt mielipiteet ja 7 artiklan mukaisesti käytyjen valtioiden välisten neuvottelujen tulokset on otettava huomioon suunnitelmaa tai ohjelmaa valmisteltaessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.

9 artikla

Päätöksestä tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun suunnitelma tai ohjelma hyväksytään, 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, yleisölle ja 7 artiklan mukaisesti neuvotteluosapuolena olleelle jäsenvaltiolle ilmoitetaan asiasta, sekä että tällaisen ilmoituksen saaneiden saataville toimitetaan seuraavat asiakirjat:

- a) hyväksytty suunnitelma tai ohjelma,
 - b) lausunto siitä, miten ympäristönäkökohdat on otettu suunnitelmassa tai ohjelmassa huomioon ja miten 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus, 6 artiklan mukaisesti esitetyt mielipiteet ja 7 artiklan mukaisesti käytyjen neuvottelujen tulokset on 8 artiklan mukaisesti otettu huomioon, sekä syyt siihen, miksi hyväksytty suunnitelma tai ohjelma on valittu, kun otetaan huomioon muut käsitellyt kohtuulliset vaihtoehdot,
 - c) seurantaa koskevat toimenpiteet, joista on päätetty 10 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

10 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on seurattava suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisen merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotta ne voivat muun muassa osoittaa odottamattomat haitalliset vaikutukset aikaisessa vaiheessa ja ryhtyä tarpeellisiin parannustoimiin.
2. Olemassa olevia seurantajärjestelyjä voidaan tarvittaessa käyttää 1 kohdan noudattamiseksi, jotta päällekkäisyydet seurannassa voidaan välttää.

11 artikla

Suhde yhteisön muuhun lainsäädäntöön

1. Tämän direktiivin mukaisesti suoritettua ympäristöarvioinnilla ei rajoiteta direktiivin 85/337/ETY tai muiden yhteisön oikeuden mukaisten vaatimusten noudattamista.

2. Jotta vältetään muun muassa kaksinkertainen arviointi, jäsenvaltiot voivat sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien osalta, joita koskeva velvoite tehdä arviointeja ympäristövaikutuksista johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta yhteisön lainsäädännöstä, säätää yhteensovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimukset.

3. Euroopan yhteisön yhteisrahoittamien suunnitelmien ja ohjelmien osalta on tämän direktiivin mukainen ympäristöarviointi tehtävä sovellettavan yhteisön lainsäädännön erityissäännösten mukaisesti.

12 artikla

Tietojen vaihto, kertomukset ja tarkistaminen

1. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöselostusten laatu täyttää tämän direktiivin vaatimukset, ja ilmoitettava komissiolle kaikista näiden selostusten laatua koskevista toimenpiteistään.
3. Komissio lähettää ennen 21 päivää heinäkuuta 2006 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kertomuksen direktiivin soveltamisesta ja toimivuudesta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi, jotta ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset voidaan ottaa entistä paremmin huomioon perustamis-sopimuksen 6 artiklan mukaisesti, sekä jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioissa tämän direktiivin soveltamisesta saadut kokemukset. Komissio tarkastelee erityisesti mahdollisuutta laajentaa tämän direktiivin soveltamisalaa muille alueille tai aloille ja muun tyyppisiin suunnitelmiin tai ohjelmiin.

Uusi arviointikertomus toimitetaan tämän jälkeen seitsemän vuoden välein.

4. Komissio antaa kertomuksen tämän direktiivin sekä asetusten (EY) N:o 1260/1999 ja (EY) N:o 1257/1999 välisestä suhteesta hyvissä ajoin ennen kyseisissä asetuksissa säädettyjen ohjelmakausien päättymistä, jotta varmistetaan tässä direktiivissä ja myöhemmissä yhteisön asetuksissa omaksuttujen lähestymistapojen johdonmukaisuus.

13 artikla

Direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 21 päivää heinäkuuta 2004. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu velvoite koskee niitä suunnitelmia ja ohjelmia, joiden ensimmäinen virallinen valmisteluasiakirja valmistuu 1 kohdassa tarkoitetun päivän jälkeen. Niiden suunnitelmien ja ohjelmien osalta, joiden ensimmäinen valmisteluasiakirja valmistuu ennen kyseistä päivää ja jotka hyväksytään tai joita koskeva lainsäädäntämenettely aloitetaan yli 24 kuukautta sen jälkeen, on noudatettava 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta, jolleivät jäsenvaltiot päätä tapauskohtaisesti, ettei tämä ole mahdollista, ja ilmoita päätöksestään yleisölle.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 21 päivää heinäkuuta 2004 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi erikseen tiedot suunnitelma- ja ohjelmatyypeistä, joista 3 artiklan mukaisesti tehdään tämän direktiivin nojalla

ympäristöarviointi. Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioiden käyttöön. Tiedot päivitetään säännöllisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

LIITE I

5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot

Tiedot, jotka on annettava 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jollei 5 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu:

- a) suunnitelman tai ohjelman pääasiallinen sisältö, päätavoitteet ja suhde muihin asiaan liittyviin suunnitelmiin ja ohjelmiin,
- b) ympäristön nykytilaan liittyvät merkitykselliset näkökohdat ja sen todennäköinen kehitys, jos suunnitelmaa tai ohjelmaa ei toteuteta,
- c) ympäristön ominaispiirteet sellaisten alueiden osalta, joihin todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia,
- d) kaikki suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset olemassa olevat ympäristöongelmat, mukaan lukien erityisesti ne ongelmat, jotka koskevat alueita, joilla on erityistä ympäristöllistä merkitystä, esimerkiksi direktiivin 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti nimetyt alueet,
- e) kansainvälisesti, yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla vahvistetut suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset ympäristönsuojelutavoitteet ja tapa, jolla mainitut tavoitteet ja ympäristönäkökohdat on otettu valmistelussa huomioon,
- f) todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset ⁽¹⁾, mukaan lukien vaikutukset sellaisiin seikkoihin kuten biologiseen monimuotoisuuteen, väestöön, ihmisten terveyteen, eläimistöön, kasvistoon, maaperään, veteen, ilmaan, ilmastotekijöihin, aineelliseen omaisuuteen, kulttuuriperintöön arkkitehtooninen ja arkeologinen perintö mukaan lukien, maisemaan sekä edellä mainittujen tekijöiden välisiin suhteisiin,
- g) suunnitellut toimenpiteet, joilla aiotaan ehkäistä suunnitelman tai ohjelman toteuttamisesta ympäristölle aiheutuvia haitallisia vaikutuksia, vähentää niitä tai poistaa ne mahdollisimman kattavasti,
- h) selvitys siitä, miksi käsitellyt vaihtoehdot on valittu, sekä kuvaus siitä, miten arviointi on suoritettu, mukaan lukien kaikki vaikeudet (esimerkiksi tekniset puutteet tai osaamisen puute), joita on kohdattu vaadittuja tietoja koottaessa,
- i) kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä, jotka koskevat seurantaa 10 artiklan mukaisesti,
- j) yleistajuinen yhteenveto edellä mainituista tiedoista.

⁽¹⁾ Näihin olisi luettava toissijaiset, kertyvät ja yhteisvaikutukset sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja tilapäiset, sekä myönteiset että kielteiset vaikutukset.

LIITE II

Perusteet 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaikutusten todennäköisen merkittävyyden määrittelyä varten

1. Suunnitelmien ja ohjelmien ominaispiirteet, ottaen huomioon erityisesti
 - missä määrin suunnitelmalla tai ohjelmalla vahvistetaan puitteet hankkeille ja muulle toiminnalle sijainnin, luon-teen, koon tai toimintaedellytysten osalta tai voimavaroja kohdentamalla,
 - missä määrin suunnitelma tai ohjelma vaikuttaa muihin suunnitelmiin ja ohjelmiin, mukaan lukien ne, jotka kuuluvat eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuuteen,
 - suunnitelman tai ohjelman merkitys ympäristönäkökohtien huomioon ottamisen ja erityisesti kestävän kehityksen edistämisen kannalta,
 - suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset ympäristöongelmat,
 - suunnitelman tai ohjelman merkitys yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon kannalta (esim. jätehuol-toon tai vesiensuojeluun liittyvät suunnitelmat ja ohjelmat).
 2. Vaikutusten ja niiden todennäköisen kohdistumisalueen ominaispiirteet, ottaen huomioon erityisesti
 - vaikutusten todennäköisyys, kesto, toistuvuus ja palautuvuus,
 - vaikutusten kertyvyys,
 - vaikutusten rajat ylittävä luonne,
 - riskit ihmisten terveydelle tai ympäristölle (esim. onnettomuuksista johtuvat riskit),
 - vaikutusten suuruus ja alueellinen laajuus (vaikutusten todennäköinen maantieteellinen kohdistumisalue ja sen väestön koko, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat),
 - vaikutusten todennäköisen kohdistumisalueen arvo ja herkkyys, joka johtuu
 - erityisistä luonnon ominaispiirteistä tai kulttuuriperinnöstä,
 - ympäristön laatunormien tai raja-arvojen ylittymisestä,
 - voimaperäisestä maankäytöstä,
 - vaikutukset alueisiin tai maisemiin, joilla on kansallisesti, yhteisössä tai kansainvälisesti tunnustettu suojeluasema.
-